

ניסן תשפ"ד

פרשת
קדושים

306

עדות ישראל לאלקים

מה חדש?

בשבוע הקרוב יחולו יום ה'איכרון ויום ה'צמחאות. לצרנו בשנה זו הצטרפו אלפים רבים מאד אנרגיזי בעולות האזיה וחללי צה"ל. יהודים שמנו על קידוש ה' כאן בארץ שלנו. ורבים שנבצרו ונבגזו בגולה ובנפש בהתקף המלחמה. בשנה זו אנחנו נחגוג את יום ה'צמחאות מתוך הזדהות עם כל הצור הקדול והצבוא שהי' לחמה הבאה ציפה אנחנו חוגגים את התקומה שלנו. את הצובדה שיש לנו צבא יהודי שיכול להחמ באויבים הקמים עלינו. שנצבחה אבטורית טובת וגאולה שלימה.

מחכים להתחנות שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ונשמעו אתכם אחמם אהמשיך לקבל את החלונים בבית הספר, במייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ השקטה בסריקת הקוד.

מה בפרשה?

1 הכתמים מצווים לעומר על טהרתם, בעיקר הכהן הגדול

2 שבת ומועד

3 ספירת העומר והנפת העומר

4 גר התמיד ולחם הפנים הנמצאים בבית המקדש באופן קבוע

5 אדם מישראל רב עם חברו ובזמן המריבה הוא הזכיר את שם ה' וקולל. המקלל הובא לפני משה לדון ועל פי דבר ה' הוכרע שדינו מוות

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

יוסף אלצטר גורש ממצרים בעודו ילד צעיר, יחד עם משפחתו. הם עלו לארץ ישראל ביום העצמאות ה-8 למדינת ישראל. כשהגיעו לנמל חיפה, הנמל היה מקושט בדגלים ובמנורות צבעוניות. הם חשבו שהנמל מקושט לכבודם. לכבוד היהודים ששבים לארצם. ואולי זה קצת נכון. כי הרי הנמל היה מקושט לכבוד העם היהודי ששב לארצו אחרי כל כך הרבה שנים של גלות. יוסף ומשפחתו עלו על משאיות ונסעו במשך כמה שעות, בלילה. הם לא ידעו לאן הם נוסעים אך הבטיחו להם שכשיגיעו יהיה להם היכן לישון. הנסיעה הייתה ארוכה. יוסף זוכר את עצמו מנסה להשאיר את עיניו פקוחות כדי לראות את הדרך, אבל העייפות הכריעה אותו והוא נרדם. כאשר המשאית עצרה, הם ירדו ממנה לתוך אדמה חולית. היה חושך מסביב וחול. הרבה הרבה חול. הם הגיעו למושב בגבול עזה. המשפחה, שהתגוררה בעיר גדולה, לא הכירה את חיי המושב. אט אט למדו הילדים להכיר את המקום. את הרפת, לול התרנגולות, את עבודות החקלאות השונות. החיים במושב בימים הראשונים היו מרתקים. לא רק ארץ חדשה ושפה חדשה - גם צורת חיים חדשה ומנהג. אך יותר מכל, זוכר יוסף מימי ילדותו את הטיולים אל הים.

מאת כנען בבאר...

הלכה ומעשה

האם נשים חייבות בברכת המזון?

הלכה למעשה:

גם נשים חייבות בברכת המזון אך יש ספק האם הן חייבות בברכה זו מהתורה או מדברי חכמים. מי שעדיין לא נכנס לעול מצוות חייב בברכת המזון מדרבנן.

נשים ועבדים, חייבין בברכת המזון; וספק יש בדבר אם הם חייבין מן התורה, לפי שאין קבוע לה זמן, או אינן חייבין מן התורה. לפיכך אין מוציאין את הגדולים ידי חובתן. אבל הקטנים, חייבין בברכת המזון מדברי סופרים, כדי לחנכן במצוות.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בימי החול, בכורדיסטאן, הייתה התפילה נערכת מוקדם בבוקר, השמש של בית הכנסת היה עובר מבית לבית ומעיר את המתפללים. התפילה הייתה נערכת בבית הכנסת ובסיומה היו המתפללים הולכים איש איש לעבודתו.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

2

7

3

תפזרת לפסח

ק	ד	ו	ש	י	מ	מ	נ
ז	מ	נ	ב	מ	ו	נ	ל
ר	ב	ע	ת	נ	א	ה	א
ק	ד	ח	ב	ה	ה	ב	י
צ	מ	ד	ב	ר	ב	ר	י
א	ד	ה	ס	ק	ת	ג	מ
נ	ה	ק	ט	א	ר	ק	ג
א	ו	ה	ל	מ	ו	ע	ד

קדושים / זבח / כלאיים / ואהבת אוהל מועד / צדק / שבת / מדבר

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

לקראת שבת אצא בחיבה / סימן לדוד

אֲשִׁיר לְךָ אֶרֶץ חֲמֵדָה בְּלֵב
חֲשׂוֹק אֶתְּ, אֶרֶץ נִבְחָרָה
אֶתְּ, מְשׁוֹשׁ כָּל תֵּבֵל כִּי בּוֹרָא
דּוֹק אֶתְּ לִנְנו תִּפְאָרָה

אֲשִׁיר לְךָ אֶרֶץ חֲמֵדָה בְּלֵב
חֲשׂוֹק אֶתְּ, אֶרֶץ נִבְחָרָה
אֶתְּ, מְשׁוֹשׁ כָּל תֵּבֵל כִּי בּוֹרָא
דּוֹק אֶתְּ לִנְנו תִּפְאָרָה

דְּרָשׁוּ לְאֵל קוּוּ לוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל כְּלוֹ
הַתְּפַלְלוּ שְׂאֵלוֹ
שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם

תְּמִיד עֵינֵי צוֹפִיָה עֲפָרָה
אֲנִי שׂוֹקֵק בְּתוֹכָהּ שׂוֹכֵן י-ה
שׂוֹפֵט בְּצַדֵּק

תְּמִיד עֵינֵי צוֹפִיָה עֲפָרָה אֲנִי
שׂוֹקֵק
בְּתוֹכָהּ שׂוֹכֵן י-ה שׂוֹפֵט
בְּצַדֵּק

אֲשִׁיר לְךָ אֶרֶץ חֲמֵדָה בְּלֵב
חֲשׂוֹק אֶתְּ, אֶרֶץ נִבְחָרָה
אֶתְּ, מְשׁוֹשׁ כָּל תֵּבֵל כִּי בּוֹרָא
דּוֹק אֶתְּ לִנְנו תִּפְאָרָה

דוֹרָה בָּהּ, אַרְבַּע אֲמוֹת אֶרֶץ
צְבִי
סוֹלַח לֵה אֲשֵׁמוֹת צוּרֵי
מִשְׁגְּבֵי

תְּמִיד עֵינֵי צוֹפִיָה עֲפָרָה אֲנִי
שׂוֹקֵק
בְּתוֹכָהּ שׂוֹכֵן י-ה שׂוֹפֵט בְּצַדֵּק

תִּמְנוּ הַמְּלַחְמוֹת מִסְּבִיבֵי
יּוֹצֵר כָּל הַנְּשָׁמוֹת גּוֹאֵל תְּבִיא

לְמָה רוּעָה נֶאֱמָן בְּךָ חֲשֵׁק
וְלִרְאוּתְךָ, לֹא נִתֵּן רֵק מִמְּרָחֵק
וּבְתוֹכָהּ לֹא נִטְמָן כָּהָּ אֵל חֲזָק

